DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Kárász-utca 8. Telefonszám: 395. Egyes szám ára 10 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN egész évre . K 24·— félévre . . K 12·— negyedévre K 6·— egy hónapra K 2·—

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN egész évre . K 28·— félévre . . K 14·— negyedévre K 7·— egy hónapra K 2·40

Kiadóhivatal Kárász-utca 8. Telefonszám: 81. Egyes szám ára 10 fillér.

Szeged, 1915. IV. évfolyam 33. szám. Szombat, február 6.

A király a magyar nemzethez

Budapest, február 5.

A hivatalos lap holnapi száma a következő legfelsőbb kéziratot közli:

Kedves gróf Tisza!

Az ellenfeleink ellenséges szándékai által ránk kényszeritett s immár féléve tartó harcon végig tekintve, hálás szivvel emlékszem meg hü népemnek ebben a nehéz időben tanusitott áldozatkész magatartásáról.

Méltóságteljes, komoly önbizalomtól áthatva, méltónak bizonyultak e korszak nagy kivánalmaihoz abban a nemes lelkesedésben, amelyben fiaikat zászlóim alá küldötték. A háborus idők igényeihez való készséges alkalmazkodásban s a harc áldozatairól való odaadó gondoskodásban ősi hazafiságuknak és állampolgári erényeiknek ujabb fényes megnyilatkozását láthattam.

Ez a jóleső tapasztalat fokozza a most is annyi fényes haditett, dicsőségtől övezett hadseregembe vetett bizalmamat. Kormányomnak az a törekvése, hogy minden erőt mindnyájunk közös céljának összhangzó szolgálatába bocsásson, az osztrák kormányom hasonló eljárásával találkozik.

Vezetése alatt a nemzet ezután is készséggel áldozza vérét és vagyonát a haza oltárára, szives örömest hordozza mindvégig a háboru sulyos terheit. Bizvást remélem, hogy az Isten segélyével kivivott békében veheti el a hiven végig küzdött harc erőfeszitéseinek, szenvedéseinek és veszélyeinek méltó jutalmát.

Megbizom önt, hogy ezt legmelegebb elismerésem és köszönetem tolmácsolása mellett hozza a nemzet tudomására.

Kelt Bécsben, 1915. évi február hó 4-én.

Ferenc József, s. k.

Tisza István gróf, s. k.

A Hőfer-féle jelentés.

Budapest, február 5. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Lengyelországban és Nyugat-Galiciában a helyzet változatlan. A támadások, melyeket az oroszok a Kárpátokban helyenként naponta ismételtek, a legsulyosabb veszteségek mellett összeomlanak. Az Erdős-Kárpátokban saját támadásaink előrehaladnak. Bukovinában az orosz offenziva január közepéig a Moldava-völgy legfelső részéig jutott. Itt a harcba vitt nagyobb ellenséges erők további előnyomulását a Kárpátokon át legelőször Jakobéni és Kirlibabánál elfoglalt állásainkban állitottuk meg. Január 20-ika körül több napos támadásokkal megkisérelte az ellenség, hogy a főátjárókat fedező csapataink ellenállását megtörje. Minthogy minden kisérlete, hogy magaslati állásainkat rohammal elfoglalja, meghiusult, a mi csapataink pedig támadásba mentek át, január 22-én Kirlibabát az ellenséget 57 birtokából elvágtuk s az orosz a következő napokban főerőivel Kimpolung és Moldava irányában vonult vissza, ahol meg is maradt. A napokban azután ujabb harcok kezdődtek. Csapataink, melyek a terep és időjárás okozta nagy nehézségek leküzdésében itt is kiváló teljesitményeikkel tüntek ki, benyomultak a Moldava völgyébe, visszavetették az ott levő ellenséget és birtokukba vették Szvoi, Moldava és Breza helységeket. A kárpáti harcokban elfogott oroszok száma ujabb négyezerrel szaporodott.

Hőfer altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

Galiciában verjük az oroszt.

A Grazer Tagespost értesülése szerint az oroszok duklai áttörési kisérletei beszkidi frontunkon megtörött. Az Erdős-Kárpátokban előre nyomultunk. Az Uzsoki-szorostól északra az oroszokat kivertük megerősitett magaslati állásaikból.

Krakói jelentés szerint január 31-én éjfélkor német aeroplán bombázta Várs6t, három ház összeomlott, három ember meghalt, tiz megsebesült.

AZ OROSZ TÁBORNOK ÉS A ZSIDÓ KÉRDÉS.

Stockholmból jelentik: Todrendow orosz tábornok a Rjecsben cikket irt a zsidók egyenjogusitásáról. Hivatkozott arra, hogy az orosz hadseregben negyedfélszázezer zsidó harcol az orosz hazáért. Nikolajevics nagyherceg a cikkiró tábornokot megrendszabályozta.

DUKLÁNÁL MINDEN TÁMADÁST VISSZAVERTÜNK.

Ungvárról jelentik: *Beregi csapataink folytatják győzelmeik sorozatát.* Beregben mindenütt nyugalom van, a hatóságok visszatértek. *Ungban és Máramarosban változatlan a helyzet. Duklánál* az oroszok napok óta támadnak és *minden orosz támadást visszavertünk.*

A német nagyvezérkar közlése.

Berlin, február 5. A nagy főhadiszállás jelenti:

Nyugati hadszintér: Az egész arcvonalon csak tüzérségi harcok folytak. Egy Perthestől északnyugatra levő állásaink ellen intézett elszigetelt előretörés sikertelen maradt.

Keleti hadszintér: A kelet-poroszországi határon az oroszoknak Mellettől délre ellenünk intézett ujabb támadásait visszavertük. Szintugy kudarcot vallottak az oroszoknak Bolimowtól keletre ujabban elfoglalt állásaink ellen intézett erős támadásai is. Itt február 1. óta összesen 26 tisztet és megközelitőleg 6000 főnyi legénységet fogtunk el.

A legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

KEGYETLEN FRANCIA TANÁCS.

Genfből jelentik: A párisi *Temps* azt javasolja, hogy a német buvárnaszádok elleni védekezésül *a német foglyokat osszák szét angol kereskedelmi hajókon* s ha a német tengeralattiak mégis elsülyesztenének angol hajókat, ugy a német foglyokat pusztitanák el. A lap azt reméli egyuttal, hogy a terv megoldásával elérnék azt, hogy a kereskedelmi hajókat a németek nem sülyesztenék el.

KENYÉRINSÉG ANGLIÁBAN.

Milanói jelentés szerint *Anglia sok városában a kenyérinség miatt véres zavargások voltak.* Részletek hiányzanak.

BILINSZKY KITÜNTETÉSE.

Bécsből jelentik, hogy őfelsége *Bilinszki* Leó közös pénzügyminiszternek legközelebb a Szent István-rend nagykeresztjét adományozza.

MILLIÁRDOS RABLÁS.

A párisi Journal bevallja, hogy Franciaország területén a németek, magyarok és osztrákok lefoglalt vagyonértéke több a milliárdnál.

A MEGSÉRÜLT ANGOL HADIHAJÓK.

Algezirasból jelentik, hogy Gibraltár hadikikötőjébe megérkezett két angol hadihajó. Ezek a falklandi csatában sérültek meg és hosszu hetek óta igyekeztek elérni a gibraltári angol kikötőt.

ANTWERPEN, NÉMET BÁZIS.

Kopenhágából jelentik: *Nyugatflandriában árvizek vannak.* Antwerpennél a németek

igen tevékenykednek. A hollandi határnál is nehéz ütegeket állitanak föl.

UJ ANGOL CSAPATOK EGYIPTOMBAN.

Budapestről jelentik: A második ausztráliai csapatszállitmány Egyiptomban partra szállt.

LETARTÓZTATOTT FRANCIA TÁBORNOKOK.

Bernből jelentik: *Bonneau* hires francia tábornoktól a parancsnokságot elvették s *a generálist letartóztatták.* Az ok eddig ismeretlen.

Anglia blokádja.

Berlin, február 5. (éjjeli közlés). I. A nagybritanniai és az Irország körüli vizek, ideértve az egész angol csatornát is, ezennel haditérnek nyilvánittatik. Február 18-ától kezdődőleg minden e haditérre érkező kereskedelmi hajó elpusztittatik s közben nem lesz mindig lehetséges elháritani a hajók legénységét és utasait fenyegető veszedelmeket. II. A haditéren semleges állambeli hajók is veszélyben forognak, minthogy tekintettel az angol kormány által január 31-én a semleges lobogókkal való visszaélésre és a tengeri hadjárat véletleneire, nem lehet mindig megakadályozni, hogy az ellenséges hajók ellen irányitott támadások ne érjenek semleges állambeli hajókat is. III. A Shetland-szigetektől északra az Északitenger keleti és a németalföldi partvidéktől legalább 30 tengeri mértföldnyire levő uton a hajózás nincsen veszélyeztetve. VON POHL a tengerészet tengernagyi vezérkarának főnöke. (Közli a miniszterelnök sajtóosztály.)

Lelkesen Varsó felé.

P. Róbertet, az 50-ik gyalogezred tizedesét, északi harctérre utaztában P. város vasuti állomásán egy véletlen folytán emlékezetes öröm érte: *Károly Ferenc József* trónörökössel beszélt, ami csakugyan öröm és lelkesitő lehet egy katonára. Szüleivel közli, hogy „ép ebédeltek a vasuti állomáson, mikor az udvari vonat érkezését jelezték. Mindenkinek fel kellett szállni a kocsikba. Én és még egy káplár társam lent maradtunk. Az udvari vonat berobogott és megállott, Károly Ferenc József trónörökös és kiséretét hozta. A trónörökös csakhamar meglátta a katonavonatot és érdeklődve kinyittatta a kocsija ablakát. Az ablakon kihajolt és odaintett. Élénken kérdezősködött, hogy hova megyünk, honnan jöttünk és milyen katonák vagyunk. Előbb németül, azután *magyarul* beszélgettünk. A trónörökös fiatal, ügyes, nagyon barátságosan, kedvesen beszélt és *dicsérte a magyar katonákat.* Szép tisztán beszél magyarul. — Kellemes meglepetésben volt részünk Orosz-Lengyelország határán, *a németek ünnepiesen fogadtak* és megvendégeltek bennünket. Négy napig mentünk vonaton Orosz-Lengyelországban mintegy 250 kilométeres vonalon. Ezen az uton még láttuk az orosz sinek és táviróvezetékek maradványait, de azok helyett már egész uj német vasutak és vezetékek épültek. Elképzelhetik, milyen területet foglaltak el már a németek. Ha mindenütt igy volna, nem sokáig tartana a háboru. *Lelkesen megyünk Varsó felé!*"

Borzalmas állapotok Oroszlengyelországban.

Egy német népfölkelő leveléből közöljük az alábbi érdekes részleteket:

Amint már hallottad, néhány hete Oroszországban vagyok, még pedig a hadtáposztálynál. Ha valami faluban néhány napot pihenünk, holt bizonyos, hogy tovább kell menni, mihelyt megszoktuk a helyet. Holnap reggel megint *12 kilométernyire megyünk előre Varsó felé.* Brzeziny mintegy huszezer lakosu fészek és oldalt fekszik Lodztól. Az utak elhatatlanok. A vasut még nincsen üzemben, egysinü és a németek visszavonulásuk alkalmával teljesen elpusztitották. Most megpróbálom, hogy minden tulzás nélkül irjak neked valamit az orosz társadalmi és népéletről.

Amint az ember Németországot elhagyja és orosz területre lép, valami szorongó érzése támad, amely mindinkább fokozódik, a mint beljebb halad az országba. Ha Németországutak a legnyomorultabb állapotban volnának, akkor is *sétautak lennének az orosz országutakhoz képest.* Itt az országutak csaknem kivétel nélkül feneketlenek. Órákhosszat szántóföldeken át halad a ló, a kocsikerekek nyomában. Sehol egy darab kő, csak fölturkált homok, amelyben bokáig gázol az ember. Hátha még esik hozzá az eső, akkor ragadós iszap lesz a homokból. Pompás állapotok uralkodnak a falvakban és városokban is. Ha órákhosszat tartó mars után végre egy faluba érünk és ezt már messziről érezhetjük a szagáról, akkor a legzavarosabb, bősz kutyaugatás üdvözöl és azután valóságos tojástánc kezdődik. Az ut közepén szemétdombok, trágyalé, térdigérő pocsolya és mindenféle konyhai hulladék, házi piszok és ezen az uton mennek egész nap élelmező és municiós oszlopok. Olyan gödrök vannak itt, hogy a ló térdig áll a sárban és egész szekerek megrekednek.

A minap egy teherautót teljesen ki kellett üriteni és azután 6 ló huzta ki a sárból. Messziről az autó ugy látszik, mint valami tengeren uszó csónak. Minden percben azt hiszi az ember, hogy elmerül. Egyszer volt szerencsém, hogy utépitésnél fölügyeletet teljesitettem. Minthogy a kő itt nagyon ritka, fenyőtörzsekkel tömtük be a gödröket. Voltak olyan gödrök, hogy 80—120 törzset kellett beleraknunk, 6—8-as sorokban egymás fölött. Az eső meg folyton szakad. Most végre fagyni kezd.

Amilyen gondozatlanok az utak, ép olyanok ennek az országnak a lakosai. Az egész család: férj, feleség és gyermekek egy szobában vannak. Ez a konyha, lakószoba, hálószoba, sőt a tyukok és ludak is itt vannak. Egymás hegyén, hátán alszanak. Már én is aludtam ilyen családdal, több bajtársammal együtt. Ezeket a szobákat egész éven át nem takaritják. Az ut sarát behordják és az is ott marad a szobában. Nem csoda, ha annyira pusztit a tüdővész. Csupa tetü itt mindenki és mink is nemsokára eltetvesedünk. Eleinte undorodtam, amikor ilyen házba beléptem, de mindenhez hozzászokik az ember, még a piszokhoz is. Eldurvulunk mi is, nem tehetünk róla. Reméljük, hogy nem soká tart már és ismét rendes viszonyok közé jutunk.

„Szégyellem, hogy román vagyok"

A bukaresti *Adeverul* tegnap érkezett száma ujabb meglepő anyaggal szolgál meggyőződésünkhöz, hogy *Románia soha sem fog Ausztria-Magyarország ellen fegyverrel támadni.* A cikk, amelyről szó van, *Mille* Constantint vallja szerzőjéül és cime:

„Spovedanie rista".

Ez magyarul annyit jelent, hogy

„Szomoru bünbánat".

Ebben a cikkében, amely a lap élén jelent meg, Mille ur beszédes bizonyitékokkal szolgál Románia felelős köreinek bölcsességéről és a román közvélemény higgadtságáról és érettségéről.

A cikk a következő három külön kimenetelü, felkiáltásszerü mondattal kezdődik:

„Szégyellem, hogy román vagyok! Szégyellem, hogy ujságiró vagyok, még hozzá két lapnak az igazgatója; szégyellem, hogy mint képviselő, tagja vagyok a törvényhozó testületnek!"

E bevezető sorok után Mille erős szavakkal kikel *Bratianu* miniszterelnök ellen, akit *megcsontosodott* (szószerint: lelke mélyén) *osztrák-magyar barátnak nevez.*

— Mint ujságiró, — irja Mille — hiába kiabálok, hiába irok, hiába buzditok és világositok fel mindeneket, a jégblokk (szó szerint!) nem veszi számba figyelmeztetéseimet (ezt Mille a román közvéleményre érti). Nem lenne-e jobb — irja — a tollat eltörni és felhagyni a jajveszékeléssel és *belépni a „hivők" táborába?*

A parlamentben is hideg a levegő, anynyira, hogy még az én vérem is megfagy. *Legfeljebb mosoly vagy mosollyal vegyitett szánalom az,* amit észreveszek akkor, ha ott felszólalok. Nem lenne-e jobb otthagyni ezt az energiagyilkoló helyet?

Mille Constantin, amint vallomásából is kiderül, a nagy felocsudási processzusban, a mely a román kormány bölcs magatartása nyomán egész Romániában folyik, veszni érzi a talajt a lábai alatt. Neki is, amint néhány nappal ezelőtt ezt megjósoltuk, rá kell lépnie a józanok és felocsudók utjára. Románia életérdekeiről van szó. És most harmadszor állapitjuk meg rövid néhány napon belül, hogy közeledik az idő, amikor Mille ur zsurnalisztikailag kitünően szerkesztett lapja, az „Adeverul" és „Dimineata" ráeveznek azokra a vizekre, amelyen most a középeurópai országok sajtója a maga felemelő morális küzdelmét folytatja.

Hogy élnek katonáink a déli harctéren.

Freiberger Bélától, aki még a mult év novemberében vonult a déli harctérre, testvére, *Freiberger* Benő mérnök nagyon érdekes tábori levelet kapott, amelyet az alábbiakban közlünk.

. . . Ép őrségen vagyok, sok tábori őrsparancsnoknak ilyenkor betyár világa van az őrségen. A posztom egy volt szerbnek egy elég csinos háza, mert *itt a határon a lakosságot mind elküldték, ugy, hogy egy fél napig elmegy az ember, amig civilre talál.*

Most képzeld, hogyan néz ki egy ilyen község. Lehet találni mindenfélét.

Pedig mikor egy ilyen őrségen vagyunk, két katona elindul a faluba keresni, egyik hoz tyukokat, a másik talál egy disznót, szóval *mindig akad valami.* Ilyenkor meg lesznek hiva az ismerőseink vacsorára. Egyszóval *kitünően érezzük magunkat,* nem mondom, voltak egy pár nagyon keserves napjaink is, de tudja Isten, *az ember itt egészen átvedlik, nem irtózik semmitől, nem fél.*

Az első két héten oly rosszul éreztem magam, hogy folyton a hideg lelt és egyáltalán nem birtam enni. De most oly étvágyam van, csak csodálkoznak rajtam, milyen nyársonsült nagy darab szalonnát eszem.

Szolgálatom éjjel 12-kor is volt s volt rá eset, hogy *48 órai szolgálatban is voltunk, tábori őrsön, a Drina partján,* földalatti dekkungokban s kibujni persze nem volt szabad, mert csak nekünk szabad az ellenséget látni, nekik bennünket nem. De azért mégis ott sétáltunk a parton, a fejünk fölött meg csak ugy repült a vészmadár . . .

Már egy hete fel lettünk váltva, mert pihenő század vagyunk, hat hét után. De azért jobban szerettünk A . . .-ba, hol tábori őrszolgálatot végeztünk, mert nem voltunk ugy szem előtt. Mindössze fél század volt együtt két hozznák való hadnagygyal, akik azt mondották, hogy lopni nem szabad, őrök, amit találtok, be kell hajtani. Az utolsó nap, mikor eljöttünk vagy 50 ember elrontotta a gyomrát a sok ételtől, mert minden tartalék disznót és marhát levágtak és megfőztek.

Dr. *Meer* a konyhán állott és gyönyörködött a mi oláhjainkban, hogy fogják két kézre a nagy darab husokat, mert a csajkába nem fért, csak a leves . . .

Ezzel az epizóddal befejeződik az öreg népfölkelő levele. Amelyből ujra csak azt olvassuk, amit sok, sok tábori levélből: „jól élünk, jól vagyunk, kitünő a kosztunk, ne féltsetek minket. *Verhetetlen sereg vagyunk.*"

Német és angol tengeri hadviselés.

Neue Freie Presse-ben irja egy *tengerészeti szakértő:*

A német tengerészeti vezérkar jelentésének az ellensulyozására az *angol vezérkar* is kiadott egy parancsot, mely a német tengeralattjárókkal szemben követendő eljárást ismerteti. A németek nyilvánosan publikálták folyamatba teendő eljárásukat, az angolok ezt a parancsot titkolták. De ez a titkolódzás nem sikerült. Az angol parancs nem kevesebbet rendel el, mint azt, hogy *az angol hajók fessék át a nevüket, jelvényeiket tüntessék el és használjanak semleges lobogókat.* Ily módon akarják lehetetlenné tenni, hogy az angol kereskedelmi hajókat meg lehessen különböztetni a semlegesektől.

A *népjog* kifejezetten meghatározza, hogy minden hajó, csak a *saját* államának a lobogóját használhatja. Más lobogónak a használata egymagában is olv sulyos vétség, hogy az illető hajó elkobozható. Itt most olyan parancsról van szó, melyet az angol kormány minden angol kereskedelmi hajó számára adott ki. Ezáltal Anglia összes kereskedelmi hajóit katonai rendelkezés alá állitotta. Ezentul tehát az összes angol kereskedelmi hajók hadi célokat szolgáló objektumok gyanánt tekintendők. Ebből következik: Először, hogy Anglia kereskedelmi hajóival ép ugy kell bánni, mint az ellenséges fegyvertelen muníciós vagy táposzlopokkal. Ezek pedig minden körülmények között és előzetes bejelentés nélkül megtámadhatók. Másodszor, egy tekintetben ugyanazon alapelv szerint lehet velük szemben eljárni, mint a szárazföldi harcban. Népjogilag ugyanis tilos, hogy az ellenség kombattansait oly egyenruhába öltöztesse, amely alkalmas arra, hogy támadások ellen megvédjék. Tehát harcra szánt csapatokat nem szabad Vörös Kereszt-jelvénnyel ellátni, hogy aztán e jelvény letevése után mint harcosok küzdjenek. Amely angol gőzös tehát kormánya parancsára semleges lobogót használ, olyan cselt alkalmaz, melyet a hadijog nem enged meg, ami a genfi kereszttel való visszaéléssel egyenlő jelentőségü. Az angol kormány parancsa tehát legalább is kétszeres megsértése a népjognak.

Nyilvánvaló tehát, ha a német tengeralattjárók ennek a cselnek felülnének, az egész tengeralatti blokád csődöt mondana. Ámde a népjog maga adja meg az eszközöket, hogy ilyen esetekben mindenki megvédhesse a maga igazát. Mivel az angol hajók semleges lobogók alatt járnak, az egyetlen eszköz, hogy az angol vizeken található összes hajókat, bármely lobogóval, feltartóztassanak s esetleg elsülyesztessenek. Ebben senki sem láthat jogtalanságot. A német kormány azonban most olyan lépést tett, amelyre nem is volt kötelezhető. Kifejezetten hangsulyozta, hogy szándéka az angol és nyugatfrancia partokon minden hadi vállalkozást meghiusitani és mivel főleg hadi szállitmányokról van szó, kénytelen a kereskedelmi hajókkal szemben is eljárni. Azért figyelmeztette a német kormány a semleges hatalmakat, hogy az emlitett tengerrészeket kerüljék. Ezzel Németország többet tett, mint amennyire köteles. Különben Németország általános blokádot is mondhatna ki Angliával szemben és annak összes kikötőit zártaknak nyilvánithatná. Hogy ez a blodák hatásos lenne, arról tanuskodnak a tengeralattjárók eddigi sikeres feltartóztatásai és elsülyesztései. Ekkor azonban minden hajó, bármely nemzeté is, ki lenne téve a feltartóztatásnak és elkobzásnak, mihelyt a blokirozott vizekre ér.

Sajátossága az angol hadvezetésnek, hogy hallatlan képmutatással mindenféle népjogi sérelmeket kohol ránk és hogy ahol a világos jog mellettünk szól, azon van, hogy azt jogtalanságnak tüntesse föl.

Az élelmiszereknek a központi hatalmaknak való szállitását megakadályozza és ezt Anglia egészen jogosnak tartja, holott itt elsősorban a *nem harcoló* lakosság ellátásáról van szó. Mihelyt mi ugyanezt cselekesszük, — feleletül — mindjárt borzasztó népjogi sérelemnek minősitik. Ebben a háboruban, mely orgyilkossággal kezdődött és képmutatással folytatódik, minden eszköz, amelyet bármi módon is megenged a népjog és melytől siker remélhető, alkalmazható. Erélytelen és kiméletes hadvezetés az angolokkal szemben, akik népünket ki akarják éheztetni, egyáltalán nem volna helyén.

Milyen hatásos már ma is a német tengeralatti blokád, azt legjobban bizonyitja az angol titkos parancs. De nem fog használni. A végzet már közeledik.

A monarchia Vörös Könyve.

Ha ki tudnók törülni életünkből az eddig lefolyt hat háborus hónapot és meg volna a lehetősége annak, hogy visszatérjünk külpolitikánkban a kiinduló pontra és józanul megfontolnók mi történjék, ujra is amellett kellene döntenünk, hogy nem türhetjük el, hogy Oroszország közénk és Szerbia közé álljon, hogy ez utóbbinak büntetlenséget biztositson. Az a nagyhatalom, mely belenyugszik abba, amit a belgrádi orgyilkosok elhatároztak, vagy amelyik hátrál a titkos pártfogó elől, közel áll ahhoz a veszélyhez, hogy elveszitse az önbecsülését és hogy felbomoljon. Oroszország az ő közbelépésével meg akart bennünket fosztani attól a függetlenségünktől, hogy a szerb gazság ellen szabadon védekezhessünk. A háborut azért kellett megindítani, mert Ausztria-Magyarországnak még a békében sem hagytak volna egy nyugodt órát is és még az utolsónkat is latba kell vetnünk, mert fenyegetve volt mindenünk.

A *Vörös könyvnek* már az első oldalán ugy festik a romlott szerb népet, amely annyira hijjával van az illendőségnek, hogy még az állati vonásait sem tudja elrejteni, hogy az embert szinte fojtogatja a nehéz levegő.

Megjő Belgrádba *Ferenc Ferdinánd* és felesége meggyilkoltatásának a hire. Ügyvivőnk *Storck* erről ezt jelenti: Az emberek örömükben állitólag összeölelkeztek. A cinizmus gőze az ember arcába csap és egy nőnek, egy három gyermekes anyának a meggyilkoltatása utáni ölelkezés nem kivétel a városi csőcselék között. Még borzasztóbb jelentések érkeznek *Nisből, Üszküből* és *Pristinából* és sehol egy jele az undornak vagy részvétnek, hanem mindenütt örömujjongás a trónörökös meggyilkoltatása miatt, akinek pedig senki sem hányhatta a szemére, hogy nem szerette a délszlávokat. A viharos erjedések egész világa tárult fel előttünk, amelyet *Pétervárról* táplálnak, amelyet már nem lehet diplomáciai eszközökkel tisztázni, hanem amely a legerélyesebb beavatkozást tette sürgőssé. Belgrádi követünk *Giesl* báró kinyilvánitja, hogy a Szerbiával való leszámolás a monarchia nagyhatalmi állása, sőt a birodalom léte érdekében, kikerülhetetlen. Óv a félrendszabályoktól, mert ez tekintélyünkön a legsulyosabb csorbát ejtené. A szerajevói merénylet után Belgrádban, Nisben, Üszküben és Pristinában lejátszódott jelenetek a legerősebb bizonyitékok arra, hogy ilyen fékevesztett Szerbiát nem lehet megtürni a monarchia szomszédjául és hogy a teljes megtérés garanciái nélkül a béke tarthatatlanná vált. Belgrádban a magas hivatalokat viselők gondoskodása nem kevésbbé vad. *Storck* ügyvivő az orgyilkosság után két nappal megkérdezte a szerb külügyek államtitkárától, hogy micsoda rendszabályokat foganatositott a rendőrség arra nézve, hogy a merénylet szálait Szerbiában fölfedje. Gunyos válaszul azt kapja, hogy a szerb rendőrség ezzel egyáltalán nem foglalkozott. Ez az erkölcsi züllöttség ganéjlevéből táplálkozó politika megfertőzte egész Európát és okot adott a legborzalmasabb háborura.

De még komorabb az a benyomás, amelyet e gazsággal szemben az entente-hatalmak magatartása tanusit, amint azt a *Vörös könyv* vázolja. Külügyi hivatalunk Szerbiához intézett és időhöz kötött jegyzékét a külső hatalmakkal közlik és *Berchtold* gróf mindenekelőtt *az angol külügyi államtitkárhoz fordult,* mivel róla elfogulatlan itéletet tételez föl. *Mensdorff* gróf tárgyal vele és meggyőző szavakkal ecseteli a kényszerhelyzetet, a mely a legszélsőbb diplomáciai eszközöket tette szükségessé. De a brit főfarizeus, aki értett hozzá, mint kelljen a hazugságot az igazság ruhájába öltöztetni, az erkölcsösségnek ez az őrangyala és a barbárság megvetője, csak felületesen itéli el a szerajevói orgyilkosságot és a leghajmeresztőbb gazságra alig talál elitélő szavakat. Annál hangosabb azonban az az aggálya, hogy Szerbia függetlenségét sérelem érheti, ha a monarchia keresztül akarja vinni azt, hogy rendőrsége a belgrádi vizsgálatnál közreműködjék. Oroszország is kap felvilágositást Németország és Franciaország részéről, sőt ezekkel vissza is élt. *Berchtold* gróf erősiti, hogy csak technikai támogatásról van szó és *Páris* inkább hisz, mint *London!* Milyen balga és mennyire a szenvedélytől elvakult az angol politika! Sir Edvard *Grey* a sors véletlen kegyéből olyan állást tölt be, aminő csak ritkán jutott középszerüeknek osztályrészül. Ő volt a legfőbb biró! Németország kereste a barátságát, Berchtold gróf hajlandósággal viseltetett iránta és Anglia inkább volt most az európai politika középpontja, mint bármikor: a két hatalmi csoportnak ő volt a vezére. A háboru sohase fogja visszaszerezhetni neki azt, amit a béke nem tett kérdésessé számára. A *Vörös könyv* döntő bizonyitékokat tartalmaz arra nézve, hogy *Grey* csak Szerbiával és Oroszországgal törődött és hogy már a háborus veszély első órájában minden gondolata arra irányult, hogy vezetőleg müködjék közre annak a vereségnek az előidézésében, amelyet Pétervárott terveltek ki Ausztria-Magyarország és Németország részére és, hogy a mi diplomáciai sikerünket még egy háboru árán is megihusitsa.

Szasszonov, az orosz külügyminiszter, egészen ugy beszélt, mint Szerbia védőura. Szerinte a mi rendőrségünk közreműködése Szerbia függetlensége ellen irányul; azoknak az egyesületeknek a feloszlatása, amelyek gyilkosságra neveltek, megengedhetetlen, a bünrészes tisztek és hivatalnokok elbocsátása sértő. *Berchtold* gróf minden erővel azon volt, hogy Oroszországot meggyőzze önzetlenségünkről. Pétervárott azt a kötelező nyilatkozatot tétette, hogy, ha a háboru lokalizálódik, mi érintetlenül hagyjuk Szerbia birtokállományát és hogy nem fogjuk függetlenségét megsérteni. *Szasszonov* annyira sarokba volt szoritva, hogy végül is kifejezetten visszavonta abbeli gyanuját, mintha mi

Vendéglőben
KÁVÉHÁZBAN
Füszerkereskedésben
Csemegeüzletben
MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN
SZT. ISTVÁN
duplamalátasört.
Csak ez az eredeti, a valódi!!!
ÓVAKODJÉK
az UTÁNZATOKTÓL!!

Szerbiát el akarnók nyelni és már csak azt kifogásolta ismételten, hogy rendőrségünk a szerb vizsgálatnál közreműködjék és hogy a bünös tisztek és hivatalnokok elbocsáttassanak. Jegyzékünk e két követelménye miatt tört ki a legborzalmasabb háboruk egyike, jóllehet ezek a világpolitikára nézve közömbös és csak a monarchia szempontjából elengedhetetlen követelések. Ezek miatt kellett százezreknek meghalniok és sok milliónak otthagynia otthonát és hadba vonulnia, ezek miatt kell milliárdokat elpocsékolni. De nemcsak ezért. Az entente-csoport már rég tervezte ezt a háborut. *Grey* nagyon is jól tudta, hogy mi Szerbia birtokállományából semmit sem akarunk, hanem hogy nem birjuk már elviselni a szerbek szemtelenségét. Csak meg kellett volna mozditania a kis ujját és a *pétervári* minisztertanács a balkáni hercegnők befolyása alatt álló nagyhercegek dacára sem rendelte volna el a mozgósitást. De nem akarta. Ő mindjárt jelezte *Mensdorff* grófnak, hogy Oroszországgal fog tartani és hogy egyáltalán nem fog azon fáradozni, hogy Oroszországot a beavatkozástól távoltartsa. Szerbia volt az ürügy és mindaz a falánkság, gyülölség és boszuvágy, amely az entente-ben felhalmozódott, oka ennek a nagy csapásnak, a melyet sohasem lehet jóvá tenni.

Borzalmas éjszaka.

— Egy fogoly orosz tiszt elbeszélése. —

A kis orosz hadnagy egy hét óta nem szitt cigarettát és ez jobban gyötörte, mint a fogság. Mikor megkináltam cigarettával, csak ugy ragyogott az ő ostobaságig jóságos gyerekarca és elkezdett mesélni. Látszott rajta, hogy kedve telik a beszédben. Egyszer csak megnyult az ábrázata és komollyá változott. A *Chodorov* melletti éjszakáról beszélt, amiről a lapok nem irtak. Erről szóló elbeszélése igy hangzik:

Egész nap tüzben álltunk az osztrák-magyar csapatokkal. Először jó messzire mögöttünk hullottak le a golyók. Egymásra néztünk és kacagtunk. De már a legközelebbi sortüz közelebb jött. Akkor már nem nevettünk, mert nem valami kellemes érzés, mikor a golyók keresik az embert és már-már meg is találták. Mintha mondanák: Ah, megvagy! Mikor a következő sortüz jött, körültekintettünk, él-e még valaki. Helyzetünk csakhamar olyan reménytelenné vált, hogy még a futásra sem gondoltunk. Hiszen akkor fel kellett volna állanunk és elhagynunk a fedezéket, ami nyilvánvalóan öngyilkosság lett volna. Mire besötétedett, minden második emberünk elesett. Az ellenséges tüzelés is megszünt most már és mi vissza tudtunk vonulni. Fájt a térdünk és olyan szokatlan dolog volt állani és járni. Azaz inkább csusztunk, mint jártunk, elfogódva és megsiketülve a zajtól, izgalomtól, első bajtársaink szörnyü látványától.

Valahol éjszakáznunk kellett. Levetettük magunkat a földre és még arra is lusták voltunk, hogy lecsatoljuk a takarónkat. Annyira ki voltunk merülve, hogy voltaképpen nem is aludtunk, hanem csak ott feküdtünk hanyatt vágódva, némán. Ebben az állapotunkban, ebben a félálomban a harc képzeletünkben tovább folyt. Mivel pedig a valóságban is lehetőnek tartottuk, hogy üldöznek bennünket, minden világosságot eloltottunk. Az éjszaka pedig ott lógott sötéten a fejünk fölött és némán, mert az emberek annyira el voltak csigázva, hogy még csak nem is sóhajtottak vagy hortyogtak.

Egyszer csak megdördül egy lövés. Egyetlenegy lövés a sötétben ezrek feje fölött és ez végét szakitotta az álomnyugalomnak. Mindnyájan felugrottunk, orditottunk, ahogy csak a meglepettek képesek, megragadtuk fegyvereinket és semmit sem láttunk. Bizonyosan már köztünk az ellenség, egyeseket már torkon is ragadott. Erre aztán, esztelen tüzelésbe fogtunk. Birkóztunk, szurkáltunk, káromkodtunk. Amdé a haldoklók káromkodása és minden szó oroszul hangzott. Valaki hirtelen meggyujtotta a villamos zseblámpáját és annak a fényénél — csak magunkat láttuk és egyetlenegy ellenséget sem. Megborzadva s szégyenkezve bámultunk egymásra, mint aki őrületből ismét eszméletre ébred. Dehát mégis csak esett egy lövés?! Erre jelentkezett az egyik előőrs:

— Az egyik ló eltépte a pányváját, mire a többi is megvadult. Én erre lőttem, hogy figyelmessé legyenek és valaki jöjjön, hogy a megvadult állatokat megfékezzük.

Közben nyögtek a sebesültek és összeszedtük a halottainkat: tizennégyen feküdtek ott, akiket mi öltünk meg, a testvéreink. A látvány oly borzalmas volt, hogy a kapitányunk ott lőtte magát főbe előttünk. És mi mindnyájan ugy éreztük magunkat, mintha gonosztevők vagy bolondok volnánk.

Ellenálló erőnk megtört. Olyan nap után még egy ilyen borzalmas éjszakát átélni és megmaradni jó katonának, ahhoz emberfölötti erő kell. És mi csak emberek voltunk. Reggel aztán az ezred legnagyobb részével együtt én is fogságba kerültem és most itt vagyok.

Élvezettel és kéjjel szitta a cigarettáját. És az arcáról azt olvastam le, hogy — ember. Ellenségünk volt, de most fogoly és — megint ember.

Fog-Krém
KALODONT
Szájviz

A Back-malom és a Fenyő-cég ügye.

(Saját tudósitónktól.) Szándékosan nem avatkoztunk ez ideig ebbe az ügybe és mindig csak az események regisztrálására szoritkoztunk. A Back-malom és a Fenyő-cég ellen az a vád, hogy nem tartották be a maximális árakat. E miatt a kihágási bíróság elé kerültek. Az élelmiszeruzsora üldözésére sokszoros ok van ma, amikor a hat hónap óta duló világháboru sokszorosan megnehezitette felettünk az idők járását. A sajtó — azt hisszük — kötelességét teljesitette, amikor erre felhivta a hatóságok figyelmét és örömmel üdvözölt minden olyan intézkedést, amely a közönség megfelelő áron való élelmezésének nagy problémáját kivánta sikeresen megoldani.

Itélkezni nem kivántunk és nem is kivánunk. Ez a bíróság dolga, amely a visszaléseket bizonyára nem fogja megtorlatlanul hagyni. Bizonyitja ezt az az alaposság, melylyel *Szalay* József dr. helyettes-főkapitány az ügyet kezeli. A mai tárgyalást is elnapolta ujabb bizonyitékok beszerzése végett. A kérdést könnyü volt izgató csemege gyanánt a közvélemény asztalára dobni. Az esethez mi is szolgálhatunk adalékokkal. Több lisztkereskedővel beszéltünk. Köztük az egyik — a nevét szivesen bocsátjuk a bíróság rendelkezésére — a következőket mondta:

— Igaz, hogy a Back-malom körlevelet intézett hozzánk, amelyben a zsák árát 6 korona 80 fillérben állapitotta meg. Ezzel szemben az is benne volt a körlevélben, hogy a zsákot 60 fillér használati dijért visszaveszik. Én tehát ezt olyannak tekintettem, mint amikor négy fillérért szódavizet veszek és az üvegre

Igazgató: VAS SÁNDOR
KORZÓ MOZI
Telefon: 11—85.

Szombaton és vasárnap 6-án, 7-én:
Szenzációs Psylander esték
Az élet iskolája.
Dráma 3 felvonásban. — A főszerepet WALDEMAR PSYLANDER játsza
A háboru szenzációja:
Nagy tengeri csata. A tengeren eszközölt eredeti felvétel!
Az óriási tengeri hadihajók ágyutüzelése, a torpedók kilövése, a hajók felrobbantása és elsülyedése eredeti felvételben.
A legnagyobb szenzáció, ami a mai napig filmre került.
Valamint az uj kisérő műsor.

Előadások: szombaton 5, 7 és 9 órakor.
Vasárnap d. u. 2 órától éjjel 12 óráig.
Rendes helyárak.
Katona-, diák- és gyermekjegyek vasárnap csak a 2 órai előadásra adatnak ki.
Rendes helyárak.

egy korona betétet hagyok. A zsák legtöbbnyire visszakerült hozzánk és igy módunkban volt a malomnak visszaadni. Határozott összegben bajosan tudnám megállapitani, hogy mennyit szoktunk a liszt kilóján keresni. Amikor például 30 fillér volt a liszt kilója, megelégedtünk két fillér haszonnal is. Annyit mondhatok, hogy eddig netto 12, most pedig brutto 12 százalék a keresetünk.

A mai tárgyaláson megjelent *Kertész* Sándor sütőmester, aki följelentő, *Aczél* Géza, a Back-malom igazgatója *Rósa* Izsó dr. országgyülési képviselővel, *Fenyő* Mátyás, *Simkó* Elemér dr. városi tiszti ügyész és *Schütz* István pék, mint tanu. Kertész előadta, hogy Fenyő a nullás liszt zsákjáért 6 korona 80 fillért akart neki számitani, azzal az indokolással, hogy ő is ennyit ad a zsákokért a Back-malomnak. Schütz István a Back-cégnek egy január január 8-ról keltezett számláját mutatta be, amelyen rajta van, hogy a zsákokat visszaveszi. A számla hátán levő megjegyzés szerint Schütz a számlát január 20-án kapta postán. Ennek az ellentétnek magyarázatául Schütz azt adta elő, hogy a megjegyzés nem az ő kezeirása. A bíróság a számlát az iratokhoz csatolta, elhalasztotta a tárgyalást és ugy határozott, hogy a Back-malomnak a Fenyő-cég üzletében levő számláit és kötleveleit lefoglalja.

Küldjünk katonáinknak thermosüvegeket, teát konyakot, likört, csokoládét, caces-t. Az adományokat köszönettel fogadja s a hadtápparancsnokságokhoz juttatja a honvédelmi minisztérium *Hadsegélyező Hivatala,* Budapest, IV. Váci-utca 38.

HIREK

oooo

Ki nem lehet polgármester.

— Választási kis káté. —

1. Azon kezdem, hogy nem lehet polgármester, aki pályázik.

2. De nem lehet polgármester az sem, aki a tüdejével lélekzik.

3. Nem lehet polgármester, aki alsó ruhát hord.

4. És nem lehet polgármester, aki a hushoz főzelék gyanánt lencsét eszik.

5. Nem lehet polgármester, aki él, akinek nincsenek ősei, aki templomba jár és aki nem jár templomba, aki egyesületi elnök vagy alelnök és aki néha vizet is iszik, aki városi tisztviselő, vagy rokona a meghalt római pápának, esetleg — a háborura való tekintettel — az angol király udvari borbélya, esetleg a francia köztársasági elnök egyik törvénytelen fia, aki kövér, aki sovány, aki alacsony, aki magas, akinek hangja tenor avagy bariton, aki szépen szőke vagy csalfán fekete, aki ősz, kopasz, éhes, jóllakott, szegény, gazdag, fiatal, öreg, csinos, bohém, okos, képzett, nyelveket beszél, egyáltalán beszél, aki polgármesternek való, de mert cipőjét a suszter elrontotta, annak meg nem választható.

6. Nem lehet polgármester, aki polgármester-helyettes.

7. Nem lehet polgármester, aki főkapitány.

8. Nem lehet polgármester, aki főjegyző.

9. Nem lehet polgármester, aki árvaszéki elnök.

10. Nem lehet polgármester, aki országgyülési képviselő.

11. Nem lehet polgármester senki.

12. Nem lehet polgármester.

13. Nem lehet.

— Levél az orosz fogságból. *Thomay* József, szegedi evangélikus lelkész fia *Thomay* Béla, tartalékos hadapród, orosz fogságba jutott s jelenleg a szibériai fogolytáborok egyikében van internálva. *Hirschmann* Nándor, pozsonyi liceumi igazgató a napokban a következő levelet kapta a fogságba jutott kartárstól:

Krasnojarsk (Vijeni Gorodok)
1914. dec. 13.

Kedves Igazgató ur! Csak röviden irhatom meg, hogy — hála Istennek — egészséges vagyok és elég jól érzem magam. *Itt egész jól és emberségesen bánnak velünk.* A magyar tisztek kedélyes társaságot képeznek. *Egymást vigasztaljuk és egymást emlékeztetjük hazánkra.* Kérlek benneteket, irjátok meg, hogy hogy vagytok és mi ujság a liceumban. Remélem, hogy az Uristen meg fog segiteni és viszontlátjuk egymást. *Itt nagy a hideg, de könnyen elviseljük.* Sokszor üdvözöl benneteket és tieiteket szerető barátotok *Thomay Béla.*

— Változások a csanádi kléruson. *Glattfelder* Gyula dr. megyéspüspök *Moravetz* Gyula torontálszécsányi plébánost állásában végleg megerősitette. *Németh* Sándor battonyai plébános, tb. kanonok és *Máderlik* Antal gyertyámosi plébános nyugdijaztattak. *Várhelyi* József tb. kanonok, szeged-rókusi plébános szeged-belvárosi adminisztrátorrá és *Cichy* Ágost dr. szapáryligeti lelkész gyertyámosi plébános-helyettessé, *Kollmer* Péter temesfői lelkész Szapáryligetre lelkészszé és *Czethofer* József apátfalvai káplán Temesfőre lelkészszé kineveztettek. A szeged-rókusi és battonyai plébániák ideiglenes vezetése az ottani káplánokra bizatott, *Gutjahr* Károly billédi káplánt Temeskutasra, *Mihálovics* Gyula ujaradi káplánt Vecsaházára helyezte át a megyéspüspök koadjutori minőségben. — *Vémer* Péter temesrékási káplán Temesgyarmatára, *Csótó-Nagy* István mezőkovácsházai káplán Magyarbánhegyesre, *Endrédy* János magyarbánhegyesi káplán Mezőkovácsházára, *Novák* József ke-

Telefon szám 872. **URÁNIA** Telefon szám 872.

Szombaton és vasárnap 6-án, 7-én:

Az aranyhaju Sphinx

Regény az éjszakából öt fölvonásban. Irta:

Herczeg Ferenc

A főszereplő: ❖ ❖

Márkus Emilia,

a Nemzeti Szinház müvésznője.

A többi szereplő:

Désy Alfréd, a magyar Psylander. **Virányi Sándor,** a Vigszinház tagja, a szegedi közönség kedvence. **Kornay Richard,** a magy. kir. Operaház müvésze és a Royal orfeum teljes személyzete.

RENDEZTE: **Farkas Ferenc.** FÖLVETTE: **Uher** budapesti filmgyár.

Előadások 5, 7 és 9 órakor. Vasárnap délután 2 órától folytatólag. Vasárnap az utolsó előadás fél 10 órakor kezdődik. A föntartott és első helyek hétköznapokon és az utolsó vasárnapi előadáson számozottak. Kedvezményes- és bérletjegyek nem érvényesek. — Gyermekjegyek hétköznapokon csak az 5 órai előadásra, vasárnap a 2 órai előadásra kaphatók.

Jegyek a már is megnyilvánuló nagy érdeklődésre való tekintettel délelőtt 11—12-ig és délután 3 órától előre válthatók az **Uránia** pénztáránál.

vevárai káplán Apátfalvára és *Kurcsics* Gábor óbébi káplán Perjámosra helyeztettek át. *Konecsny* János szentmártoni káplán egészségének helyreállitása végett a szolgálat alól fölmentetett. Katonai szolgálatra tábori lelkészi minőségben ujabban behivattak: *Sopsich* János perjámosi, *Bálint* Ferenc ujpécsi és *Takács* János temesgyarmati segédlelkészek.

— **A központi segélybizottság** legközelebbi ülését február 7-én délelőtt 11 órakor tartja a városháza bizottsági termében.

— **Előadás a városházán.** A szegedi szabadoktatási egyesület február 7-én, délelőtt 10 órai kezdettel a háborus eseményekről tart előadást a városháza közgyülési termében. Az előadás tárgyai: 1. A hadviselő államok gazdasági viszonyai, előadja: *Gulácsy* Sándor gazdasági tanár. 2. A szerbiai harctér eseményei 41 vetitett képpel, előadja *Szász* Gyula igazgató. Az egyesület vezetősége kéri a közönséget, hogy a tanulságos és ingyenes előadáson minél számosabban megjelenni szíveskedjék.

— **Ég a 46-os kaszárnya.** Pénteken eset 7 óra felé jóformán ezzel a szenzációval üdvözölték egymást az emberek, akik bizonyos szeretettel mondják például az ujságirót fölületesnek, megállapitásaiban és itélkezésében könnyelmünek. A 46-os kaszárnya nem égett, jó lett volna tehát a köszöntés megszokott és kevésbé szenzációs formájánál megmaradni. Mindössze az történt, hogy a katonák nagymennyiségü, elhasznált szalmát felgyujtottak. Igaz, hogy ez a hideg estén erős fényt vetett. Igaz, hogy a toronyőr is tüzet gondolt és igaz, hogy a tüzoltóság is kivonult. De a 46-os kaszárnya még sem szíveskedett égni. És a toronyőr lehet tulzóan óvatos, a tüzoltónak nem a spekulálás, hanem a cselekvés a legszentebb kötelessége, de a közönség még se legyen olyan, amilyennek bennünket hisz, hanem kissé alaposabb. A 46-os kaszárnya nem égett.

— **Közgyülés.** Az alsóközponti mezőgazdasági egyesület rendes évi közgyülését február 2-án tartotta meg *Dobó* István elnöklésével. *László* Zoltán alelnök terjesztette elő az egyesület müködéséről szóló beszámolót és zárszámadást. A beszámoló szerint a mult évben az egyesület, dacára a háborus időknek, igen tevékenyen müködött. A beszámolót és zárszámadásokat a közgyülés egyhangulag elfogadta. — A Szegedi Gazdasági Egyesület felhivására az egyesület elhatározta, hogy Királyhalom kerületre megalakitja a szegedi gazdasági egyesület *királyhalmi alosztályát.* A szegedi gazdasági egyesületnek ez idő szerint négy alosztálya müködik Alsótanyán, a most megalakitott királyhalmi alosztály az *ötödik* az alosztályba a mostani megalakuláskor a gazdák nagy tömegben leptek be s megválasztották a tisztikart is. Elnök lett *Dobó* István, alelnök és pénztárnok *László* Zoltán, titkár *Gerle* Imre dr., igazgató *Varga* Antal, jegyző *Kail* Ferenc. A közgyülésen a gazdák nagy tömegben vettek részt s az igazgatóság tagjai közül jelenvoltak: Apró Jenő, Babarci István, Babarci Balázs, Babarci Antal, Dobó István, Dobó János, Dobó Ferenc, Dobó Pál, Dobó János, Dobó András, id. Dobó János, Engi Antal, Fraunhoffer Mihály, Gerle Imre dr., Kalmár Mór, Kiss Lajos, Katona Vince, Kiri György, Kiri István, László Zoltán, Licht Gyula, Ördög Vince, Lázár Tamás, Pap András, Sőregi István, Szél Mihály, Szabó Imre, Szücs Sándor, id. Volford István, ifj. Volford István, Volford György, Varga Antal.

— **Háborus előadások.** A kegyesrendiek vezetése alatt álló szegedi városi főgimnázium tanári kara *vasárnap,* február 7-én tartja harmadik előadását az intézet diszteremében. Az előadások *pontosan* délután 4 órakor kezdődnek. Előadást tart *Balanyi* György dr. „A világháboru genezise" és *Vézner* Károly „A háboru és az irodalom" cimmel. Az előadásokat az érdeklődő közönség figyelmébe ajánlja az igazgatóság.

— **Fizetnek a rekvirált fogatokért.** Pénteken délelőtt *Tisza* István gróf miniszterelnök leiratot küldött *Cicatricis* Lajos dr. főispánhoz, amelyben fölhivja, hogy a rekvirált fogatokért járó pénzösszegeket a legrövidebb időn belül fizessék ki. A leirat értelmében a főispán értesitette a szegedi kerületi parancsnokságot és az adóhivatalt is a miniszterelnök rendelkezéséről. A lefoglalt fogatokért a nyugták fölmutatása mellett a tulajdonosok átvehetik a nekik járó összegeket.

— **Az élet iskolája,** Hiába, Psylander mindig a régi: a közönség rajongása el nem mulik. És abban a szinműben, amelyet most mutatott be óriási sikerrel a *Korzó-mozi,* a nagy Waldemár jobb, mint bármikor volt. Igaz, hogy a három felvonásos film is páratlanul szép, mesteri. Gyönyörüséggel élveztük a műsort, melynek ezenkivül egy kolosszális száma is van, *az angol-német tengeri ütközet* részletes lefolyása. Szombaton és vasárnap látható e műsor.

— **Családi esemény — ellenséges keresztapával.** A határszélen történt. Az oroszok közeledtének hirére menekültek . . . község lakosai. Menekült, akinek módjában állt, csak egy szegény család maradt.

Ellenség marasztotta őket, amely ellen nem védhet meg egy embert sem akár a legvitézebb hadsereg is. *Betegség* volt ez az ellenség. Betegek voltak a gyerekek és beteg volt az asszony. Áldást hozó a betegsége. Béke idején örömet jelent.

Mire a lövések zaja egész közelről hallatszott, a rongyos kis házat lakó család tagjainak száma egygyel megszaporodott. Eddig a családfő a legközvetlenebb bajaival volt elfoglalva, most gondolt csak arra a veszedelemre: mi lesz, ha az oroszok odaérnek. Pedig már itt kell lenniök. A puskaropogás is elnémult.

Hirtelen ötlet villan át agyán. Fut kifelé, az oroszok elé. A járőrrel találkozik.

— Hol a parancsnok ur? Sürgősen szeretnék fontos dologban beszélni vele.

Utbaigazitották. A szegény ember izgatottan rohan a parancsnok felé. A parancsnok megállt.

A magát hóditónak érző parancsnok kikérdi a szegényt s az, mintha a béke legcsendesebb óráit élné, elmondja, hogy családi öröm szállt a házba, fia van, akihez a parancsnokot szeretné megnyerni — *keresztapának.*

A parancsnok mosolyog, elmegy a szegény házához s nobilis gavallérsággal teljesiti a keresztapai kötelességét, megvédve a családot az orosz katonaság durvaságai és a nyomor elől.

— **A szegedi önkéntes tüzoltó testület** ez évi szokásos közgyülését *Somoggi* Szilveszter dr. elnöklésével február 6-án tartotta meg, amely alkalommal egyhangulag az üresedésben levő alparancsnoki állásra *Wicha* Antal Alajos szakaszparancsnokot, a szakaszparancsnoki állásra *Straub* József segédtisztet, a segédtiszti állásra *Odry* Lajost választotta meg a közgyülés. A haláleset folytán megüresedett orvosi állásra egyhangulag *Krausz* József választották meg.

SZINHÁZ MÜVÉSZET

oooo

Az Első Márkus-film. Végre egy magyar film, amelyet bátran, sőt büszkeséggel bocsátunk világkörüli utra, — magyar film, amely versenyképes és sok külföldi slágert ver is érdekességben, eredetiségben, sőt kiállitásban is. Az *Aranyhaju szfinksz* szerzője a mai irodalom egyik legelsője, *Herceg* Ferenc, aki ezuttal, mint moziiró mutatkozik be. És itt ép olyan hóditó, akár a szinpadon. Az ötfelvonásos dráma meséje a szenzáció erejével hat. Egy különös női lelket boncol, akinek valósággal két élete van, egy jó és egy rossz. Miként kerül följebb följebb, miként tesz tönkre talentumos, valamint kitünő társadalmi pozicióban levő férfit, miként hódit meg és vet igájába mindenkit, a kivel csak a sors összehozza, — ezt tárgyalja a dráma. Közben a legérdekesebb fordulatok váltakoznak, ugyannyira, hogy az érdeklődés a felvonásokon át csak fokozódik. Titokzatos, sejtelmes dráma, örültünk neki és élveztük. A cimszereplő: *Márkus* Emilia, nagy szerü. Ezt a szerepet ma sem az országban, sem azonkivül senki nem játszotta volna igy meg. Látszott, hogy a szerzőt is főként *Márkus* művészete inspirálta. A fő, hogy a jövő számára is játszott ez a nagy magyar szinésznő, hogy legalább árnyéka marad a valóságban annak, ki volt Márkus Emilia, a szinjátszó. Amilyen lendülettel és ahány kifejezéssel végig viszi a darabot, meglepő, különösen ha azt is tekintjük hogy ez a legelső Márkus-film. A többi szereplő is kitünő és *Virányi* Sándor, a szegedi közönségnek jó ismerőse. A magyar filmet *Uher* gyárcs készitette. Azt hiszük, ez az első nagy siker szárnyat ád a filmgyárnak és folytatása következik és utat tör a magyar filmiparban. Az *Uránia-szinház* igazgatósága igen nagy anyagi áldozatokkal szerezte meg a kitünő filmet s a mai bemutató fényesen sikerült.

AP Ó HIRDETÉSEK.

Gyomorbajosok dicsérik a Leinzinger-féle gyomorcsepp jó hatását. Üvegje 80 fillérért kapható Leinzinger Gyula gyógyszertárában Szeged. 25

Legjobb hajfestő az országosan elismert Leinzinger-féle Ára 2 korona, Kapható Leinzinger Gyula gyógyszertárába Szegden, Széchenyi-tér 520

Izzad valamely testrésze? Ügy használja a Leinzinger-féle kipróbált szert. Üvegje 60 fillérért kapható Leinzinger gyógyszertárában Szeged Széchenyi-tér. 520

Hajösszülés ellen, csakis az ártalmatlan Leinzinger-féle „Hajrestorer" használja. Ára 2 korona Kapható Leinzinger Gyula gyógyszertárában Szeged, Széchenyi-tér. 250

Hajhullás, hajkopa gyorsan elmulik a Leinzinger-féle „Inahaszesz" ártal. Ara 1 kor. Kapható Leinzinger Gyula gyógyszertárában Szeged, Széchenyi-tér. 25

Fájós fogára vegyen mielőbb a hires Leinzinger-féla fogcseppből üvegje 50 fillérért kapható Leinzinger Gyula gyógyszertárában Szeged, Széchenyi tér.

Modern képkereteket

legfinomabb kivitelben a legrövidebb idő alat

HOFFER ÉS TÁRSA

készit

Iskola-utca 18.

Versenyáruház

Főüzlet: **Református palota.**
Fióküzlet: **Kossuth Lajos-sugárut 1.**

Alkalmi vételek!

140 széles cosztüm szövetek . . . . K 2-től 8 K-ig
80 széles finom pargetek . 68 fillértől 80 fillérig
Lepedő és fehérnemü vászon . . K 13-tól K 24-ig
Divat bársonyok . . . . . K 1·90
Pargett és flanel pongyolák . . . . . K 5·—
Cloth alsó szoknyák . . . . . K 1·90
Pargett és flanel női bluzok . . . . . K 3·—
Parget leányruhák . . . . . K 1·50-től K 3-ig

Női kötények K 1·50-től K 1·90-ig

Trico alsó ingek, nadrágok, szveterek, érmelegitők, hósapkák, keztyük, harisnyák, férfi és női divatcikkek

meglepő olcsó árakon lesznek árusitva!!!

Szabott árak! Tessék meglátogatni!

Felelős szerkesztő: Pásztor József. Kiadótulajdonos: Várnay L. Nyomatott Várnay L. könyvnyomdájában Szeged, Kárász-u. 9.